

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

In Lib. Tobiaë.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

13.
H. Phil

Iron
T. J. S.
A
17

ui 4. Reg. 19. Quæ omnia, nulla ratione 45. dierum angustia
queunt: imò Torniellus, Genebrardus ac alij nonnulli, Sennacherib
annos regnasse autumant. Ioannes Lucidus decennium.

Neq; à ca
sis per An
gelum Af
lyrii.

2. Neque isti 45. dies à plaga quam Angelus exercitui Assyriorum
commodè numerari possunt: post eam enim cladem Sennacherib
reuersus est Niniuem, cumq; multos occideret ex filijs Israhel, Tobiasi spiritus
rum. Tob. i. v. 21. Quod eum aliquanto tempore factitasse, prius
spoliatus ad necem quæreretur, verisimile est.

Sed ex quo
Tobias la
tabas.

3. Quare existimo impium regem à nefarijs filijs interfectum
quam Tobias latitare cœperat. Cum enim hoc loco, sacer auditor
Tobias latebris historiam perstrinxisset; mox Tyranni eadem
Tornielli & Sahiani ad an. m. 3335. Peraiij lib. 10. cap. 14.

IN CAP. VIII.
QVÆSTIO II.

Quantum temporis Tobias iunior in suam
nationem impenderit.

Scriptura
ad hanc q.
spectantia
loca.

1. **H** Vc spectat, quod legimus cap. 8. v. 23. Et adiurauit Raguel
hebdomadas moraretur apud se. Qua de re Tobias ad Angelum
quomodo adiurauit me Raguel, cuius adiuramentum sperare non possum
v. 5. Et cap. 11. v. 1. Cumq; reuerterentur, peruenerunt in Charan, que est
contra Niniuem, undecimo die. Et ibidem v. 18. Ingressa est etiam postquam
uxor filij eius, & omnis familia sana.

1. opinio
sex hebdo
madas po
nis.

2. Quibus ex locis Serarius in cap. 8. Tobias, q. 4. colligit, hoc
hebdomadarum aut circiter. Nam in reditu ab Ecbatani, ubi Raguel
bat, usque Haran, consumpti sunt dies undecim: hinc usque Niniuem
rarius expeditis pedibus, tres dies satis esse. Totum igitur tempus
rit 14 dierum. Eundo totidem ferme dies Raphael & Tobias conueni
untur. Itaque itio & reditio simul sumpta 28. circiter dies tenentur.
10ræ apud Raguel duæ hebdomades siue dies 14. Sic interueni
gantur dies 42. hebdomades videlicet sex, quibus si accedat septem
quibus expectata est Sara, rectè incider in quinquagesimam diem
hebdomadis initium, de qua cap. 11. extremo: & per septem dies
illam quidem, sed prima fronte valde obscurum S. Augustini

Corollarium

cum gaudio magno gauisi sunt. Vnde concludit ista supputacione illud
illum quidem, sed prima fronte valde obscurum S. Augustini

contra Faustum cap. 87. In Canticu Canticorum sponsa illa Ecclesia est, que vocatur
piscina aque vite, & huius putei septuaginta numeri nomen, in Spiritu sancti significatione
significatur, propter rationem Pentecostes, quo die de celo missus Spiritus sanctus venit. De
quibus enim constare eundem festum diem, Tobie quoque Scriptura testatur.

3. Hæc opinio mihi non multum arridet, cum merito possimus ambigere, Non free-
runt sex
hebdoma-
das
Tobiam à Tobia expedito tantum temporis inter Charan, & domicilium Ra-
paelis insumptum fuerit eundo, quantum cum familia & impedimentis re-
secundo, Sanctum Augustinum crediderim respexisse ad textum Græcum, qui
cap. v. 2. sic habet: In Pentecoste festiuitate, que est sancta septem hebdomadarum, fa-
ciunt prædium bonum.

4. Torriellus ad annum m. 3329. nu. 3. ianiorum Tobiam 38. circiter dierum
spatio iter istud absoluisse contendit: nimirum octiduo ab vrbe Ninive, ad
Regem peruenisse, ibi dies 15. moratum, inde vndecim diebus reuertentem
per dimidium viæ cum familia confecisse, reliquum autem cum Angelo die-
bus quatuor. Salianus ad an. mundi 3335. num. 51. peregrinationem istam 34.
dierum interuallo concludit. Ninive Charras triduum supputat, tantundem
Charris Ecbatana; siquidem Charræ dicantur in medio itinere fuisse, Tob.
v. 1. itaque Tobias sexto die, quam à parentibus discesserat, peruenit ad Ra-
pael, apud quem dierum 14. moram traxit. In reditu cum impedimentis
vique Charras vndecim dies impendit: inde tandem domum triduo attingit, die
vique 4. quam profectus erat.

5. Hæc duæ postremæ supputationes, hoc fundamento nituntur, quod to-
bis istius itineris dimidium, in Charan constituatur: ex vsu autem Scripturæ,
in medio esse dicitur, quod inter extrema interiacer, quamuis dispari inter-
uallo hinc inde à terminis remotum sit. Imò Ioannes Mariana Tob. 11. v. 1. ait
Haran esse in medio itinere, hoc est, interiectum quidem inter Ecbatana, &
Ninuen, sed distantia inæquali. Hinc in Græco, nulla medij itineris facta men-
tione, dicitur: & ibat, quousque appropinquarent ipsi in Ninuen. Sic Tyrus, licet
non procal à littore distet, scribitur tamen de ea Ezech. 27. v. 32. obmutuit in me-
dio mari. Simile est illud 1. Reg. 17. v. 34. tollebat arietem de medio gregis. & 4. Reg.
14. v. 13. in medio populi mei habito.

6. Valde nihilominus probabile est, Ninuen Charris tridui, aut quatruidui
tantum abfuisse. Si Tobias in reditu hoc interuallum quatruiduo transmisit; Sa-
ra, quæ 7. diebus tardius aduenit, idem spatium diebus xi. confecit, quot nimi-
rum Ecbatana Charris venerat. Sic autem Haran pari spatio inter Ecbatana,
& Ninuen intercederet, diciq; posset Tobias à domo paterna 37. aut 38. die-
bus abfuisse. Sin autem Tobias triduo Charris domum peruenit, fatendum erit
eum in reditu dies 14. posuisse: nimirum à Soceri digressu vsque Haran xi. tum
vsque

Non free-
runt sex
hebdoma-
das

2. opinio
dies 38.
dies.

3. opinio
dies 34.
supputat.

Explicat-
ur 2. & 3.
opin.

Conclusio.

ippi

ologia
zamenti

V

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eth, anno 19. Nabuchodonosoris incunte, ab enthronismo Sedecia duodecimo vel instante, vel iam incepto, vt suo loco declarauit. Vnde S. Hieronymus de exilio regno Israel, vsq; ad casum Templi enumerat annos 135. nempe in caluæ; ego 133. terminis vtrunque exclusis.

4. Non est ratio cur textus Hebræus reijciatur, dum indicat, à deposita apud Gabelum pecunia, vsque ad iunioris Tobia peregrinationem annos 20. eluxisse. Hoc autem admissio, duplex institui potest de annis Tobia senioris computatio, altera è Latino, altera è Græco textu desumpta. E Latino expressè habemus eum excecatum exacto ætatis suæ anno 56. cæcitatem eius, quadriennium tenuisse, visum recuperasse, cum esset annorum 60. inde vixisse annos 42. vniuersè vitæ ad annu 102. prorogasse. Per ratiocinationem vero, Hebræo textu opitulante colligimus eum abductum cum esset circiter 29. annorum, & captiuitate annos 63. vixisse.

5. Græcus verò textus disertè significat ei cæcitatem accidisse, cum esset annorum 58. cæcum mansisse annos 8. vixisse vniuersè 158. Per discursum venio, accedente Hebræi textus adminiculo deducimus eum venisse in captiuitatem annos natum circiter 37. in ea transegisse annos 12. visum recuperasse, cum esset 66. annorum, tum in viuis egisse annos 92.

6. Sed quæstio est, vter textus numeros verius repræsentet, Græcusne an Latinus? Hanc q. in vtramque partem succinctè discutit Serarius, & primas Latino defert. 1. quia sæpius in Græcorum numeris. alibi erratum videmus, quam Latinorum. 2. Minor constantia & maior varietas reperitur in Græcis Codicibus quam Latinis. 3. In annis cæcitatæ Tobia Hebræi à Græcis non tantum à Latinis discrepant. 4. Valde prouectæ ætatis fuissent ij, qui Tobia seniori supstitites fuisse leguntur, nempe vxor eius Anna, Raguel & Sara ipsius filia, quæ priusquam Tobia iuniori in manum veniret, septimum iam matrimonium contraxerat. Idem sentit Mariana in hoc cap. Consentiant Torniel. & Sallanus, dum non nisi centum & duos Tobia senioris in Annales referunt.

7. Petauus lib. 10. cum dixisset Latinis tantum codicibus catholica tribui auctoritatè, ac in simplici eorū narratione se acquiescere, addit ad calcè cap. 4. Tobiam patre natum anno circiter 3965. Periodi Iulianæ (ante Christu 749.) abductum in seruitutem anno Periodi 3994. (ante Chr. 721.) anno ætatis circa 30. cum biennio antè natus esset ei Tobias iunior, captu oculis anno Periodi 4020. (antè Chr. 694. cum ageret annum 56. visum recuperasse anno Periodi 4024. (ante Chr. 690.) deniq; mortuum anno Periodi 4066. (ante Chr. 648.) Ego natalem eius refero, ad annum ante Christi epocham circiter 732. transportationem ad 723. excecationem 696. visus recuperationem 692. mortem 610. ita vt si de annis Vrbs conditæ tollatur vnitas, annus à natali Tobia senioris ferè habeatur.

Uppi

ologia
lamenti

V

Supputa-
tio ex He-
brao &
Latino.

Textus
Latinus
Græco præ-
ponitur.

Chrono-
taxis vitæ
senioris
Tobia.

13.
H. Phil

Siron
vet. Tes

A 1
17

ET completis annis nonaginta nouem, in timore Domini, cum gaudio
eum. Ita Latinus: Hebraeus vero v. 15. mortuus est annorum 127.

QVÆSTIO IV.

De annis Tobia iunioris.

Tobias iunior natus ante captiuitatem 10. tribus.

1. CVM Salmanasar anno sexto Ezechia, exciso Israelis regno, abduceret, Tobias iunior iam natus fuisse videtur: Tobias dicitur per captiuitatem cum vxore sua & filio in ciuitatem deuenisse. Tob. 1. v. 11. licet enim suspicari quis posset, Tobiasi parentem quod prius in captiuitate fuisse, quam ei filius nasceretur, & cum se transferret: planior tamen est sensus, quo plerique intelligunt. Niniuen transportatum, vt nusquam alibi prius domicillum figere perueniret. Itaque si Tobias iunior non nisi 59. annos in viuis fuisse Iosia vicissimum non pergit: quandoquidem ab anno sexto Ezechia vsque ad mortem eiusdem, sunt anni 24. quibus si 55. Manasse, Annus ex annis Iosia 18. addideris, conficies 99. Quanto vero ante annum Ezechia natalem iunioris Tobia postueris, tanto citius ante annum Iosia illius tibi signandus erit, si Latinum textum, de tota vita Tobia. Sin est autem vt Graeco fidem habeamus, mors Tobia iunioris, in latetius differenda erit, nempe ad tertium circiter annum Sedeciae Iuda, vt ex quaest. praecedenti colligere licet.

mortuus ante 20. annum Iosia.

Vixit annos 99. aut 127.

2. Nonnulli, vt Serarius hic, q. 8. annos istos 99. textu Latino expostulantes, Tobiasi sepultura euocant, rati iuniorem Tobiam, quando natus fuisse 23 aut 24. annorum, vixisse cum parente annos 65. aut 66. vita functo 99. in totum 164. aut 165. Quae interpretatio detestatur Petauio videtur. Cum enim Scriptura hoc capite omnes annos Tobia vniam in summam contulerit, idem de iunioris aetate Latini fecisse videtur. Nec apparet ratio, cur potius a morte patris hi 99. annos putentur Tobia iuniori, quam ab obitu matris, aut locerum eius mentio proximè antecedit: idem enim incommodum sequeretur, si falsum esse in Graecis numerum 127. annorum Tobia iunioris ab sententia discedere esset animus, inquit Petauius, mallem 99. istos annos trimonij numerare. Nimirum et atis anno 28. dicerem in Mesopotamiam sum iuniorem Tobiam, ac deinde 99. annos vixisse. Ita Graecis suffragantibus pleret. Haec ille, nec sine ratione. Sic enim tacite Latinus de annis Tobia insinuat, quod disertè Graecus affirmat, nec adeo mirum foret, si quintam generationem filios filiorum suorum c. 14. v. 15. & audiuisset, quod perditionem Ninives, vt ibidem in Graeco memoratur.

Obscuritas & difficultas huius Chronographiæ ex eo potissimum capite
 1. Obscuritas & difficultas huius Chronographiæ ex eo potissimum capite
 2. Obscuritas & difficultas huius Chronographiæ ex eo potissimum capite
 3. Obscuritas & difficultas huius Chronographiæ ex eo potissimum capite
 4. Torniellus ad an. m. 3371. n. 3. monet primò, Niniuen à Medis destructam
 5. Petavius lib. 10. cap. 3. ait Niniuen sæpius quidem bello captam, & in ho-
 6. At quam ex his Niniues vastatione præsensit Tobias senior & iunior ante
 7. Responder 2. Salius ad ann. m. 3377. nu. 19. Assuerum illum, qui Nini-
 uen expugnasse dicitur fuisse Phraortem Cyaxaris parentem: ego verò non
 video, qua ratione id probari possit. Nam præterquam quod cum temporibus

Græcus
 mouet dif-
 ficulatem
 Latino.

Quidam
 putant Nē-
 num quin-
 quies de-
 structam,
 1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.

Quidam
 sapius ca-
 ptam, bis
 dirutam.

Ben Me-
 rodach
 eam non
 euerit
 tempore
 Tobie.

Neg. Phra-
 ortis.

Uppi

ologia
 lamenti

V

hæc assertio non congruat, Phraortes cum magna parte copiarum ad Ninum extinguitur: tanquam abest, ut eam expugnavit.

Reg. Nabuchodonosor. A. 1. regni sui.

8. Respondent quidam tertio hanc Niniues eversionem Nabuchodonosori adscribendam: quorum nonnulli, in quibus Beda Ninum delentem anno primo Nabuchodonosoris, alij ut Serarius, Ribera, Cornelius, tertio aut vicesimo quarto.

Opinio Petavii.

9. Petavius hac quaestione egregie ventilatâ, tandem concludit, Ninum à Cyaxare solum captam, ferro & incendio in ciues & tecta peritâ hancq; perditionem à Tobia iuniore auditam: postea vero à Nabuchodonosore dirutam, idq; tanto ante Nahum vaticinatum esse, & post illum Tobiam.

Opinio Ausonii.

10. Equidem omnibus perpensis opinor in primis probabilem esse computum, qui 97. annos Latino textu signatos putant esse totius regni Tobia. A deposita apud Gabelum pecunia vsque ad iunioris Tobia regnum ex Hebræa lectione anni 20. enumerantur, nec improbabile est cum sponsus esset, fuisse annorum circiter 24. ita ut ante decem annos duccionem, biennio propè natus fuerit. Quæ ratione vita illius ad annum decimum Iosia prorogabitur, quo tempore Cyaxares rerum potiebatur. Nam Astyagem filium & successorem eius annos 38. regnasse constat, quem regno exiit Cyrus anno 1. Olympice Christi æram 530. ut alibi declaratum est. His adde annos 35. Astyagæ ascendes ad annum ante Chr. 594. in quem mihi incidit annus octavarum regni Cyaxaris, ultimus Cyaxaris, qui cum ultra annos 30. principatum tenuerit, ut Diodoro, Ctesia, Diodoro constat, facile ante annum 16. Iosia regnum Ninum viuentis adhuc Tobia iuniore, cœperit euertere.

Obiectio.

11. Dices: annus primus Nabuchodonosoris in quartum Iosia quomodo igitur sub Iosia dici potest, Nabuchodonosor cum Cyaxare uen expugnasse? Respondet Petavius Ninum à Cyaxare captam Iosiam statam, viuentis & inaudiente Tobia iuniore; eo mortuo postea euer-

Resp. 1.

ditus à Nabuchodonosore, ut paulo ante referebam. Respondet etiam

Resp. 2.

commilitonem Cyaxaris, & in expugnanda Niniues socium fuisse Nabuchodonosorem, senioresem siue Nabopolassarum, qui annos viginti regnavit ab antiquis traditur. Verum id non conuenit illi calamitati, quam Cyaxar tulit Nino, post annos 28. quibus Asiam Scythia sibi subiectam habere forte deerit qui dicat, Nabuchodonosorem Magnum à parente mortuo auxilij Cyaxari præsto fuisse, annis aliquot prius quam mortuo patris regnâ anno 4. Iosiam adiret, & sic fieri potuisse, ut iunior Tobia huiusmodi nuncium acciperet. Sed hæc etiam suspicio imbecillitas est. Iosia prius Cyaxares Scythis debellatis, Ninum destruxit, quam Nabuchodonosor functo Chaldaeis Magnus Nabuchodonosor imperaret.

P.
H. Phil

Chron
Tob

A 1
17

12. Iosephus illo lib. 10. cap. 3. cum de morbo & curatione regis Ezechiaæ a-
gret, circa, inquit, eadem ferme tempora imperium Assyriorum per Medos dissolui conti-
git, de quo dicemus alibi. Capite autem sexto, aucturus de pugna, qua Iosias vulne-
ratus occubuit, Nechatos, ait, Aegypti rex, magnis delectibus habitis, copias ad Euphra-
tem duxit, contra Medos & Babylonios, qui Assyriorum imperium euerterant. Quibus
verbis nonnulli existimant, Iosephum ad Diodori historiam respexisse, qui Ni-
niven ab Arbace, & Belofo Babylonio expugnatam tradit, ante annos ferè 150.
quam Ezechias regnaret, ut vult Petavius, & simul ad Cyaxarem alluisse, qui
cum Nabuchodonosore, eandem Niniven utcumque restauratam simili cala-
mitate attriuit: sed Iosephum vnam è duabus cladem conflasse, ac magnum
proinde parachronismum admisisse. Quicquid sit, non videtur Ezechiaæ tẽpo-
re Assyriorum imperium à Medis & Babylonijs euersum: fieri tamen potuit,
ut regnante Iosia prius à Cyaxare & Babylonijs vincerentur Assyrij, quam po-
sterius ab Nabuchodonosore extremam cladem sentirent Ninivita. Sicut enim
scribo sub initium lib. 16. narrat, post euerfos (ab Arbace) Syros, Ninum exemplo de-
struxit, ita tempore Cyaxaris, citius ijdem Assyrij iustus de principatus fastigio
destruati potuerunt, quam rediuiua Ninus penitus deleteretur.

13. Si Nabuchodonosor circa annum 24. regni sui Niniven evertit, id in-
quire nõ potuit iunior Tobias, siue 99. tantum, siue 127. annos inter mortales
vixit: neque enim tunc Cyaxares, sed filius eius Astyages Medis imperitabat,
Cyaxare iam pridem mortuo.

14. Quæ omnia ut clarius pateant, aliquid lucis ex Herodoto, de Medo-
rum regibus petendum est. Is autem libro 1. tradit Phraortem, cum Niniven
obli deret, ibi cum magna copiarum parte obrutum interiisse, Cyaxarem pater-
nam cladem vltorum bello Assyrios petiisse, ij que ingenti prælio superatis,
munitas Ninum ob sidione cinxisse, sed à Scythis longè late que effusis, oppressum
deuictum fuisse, tum post annos duodeciginta, quibus Scythæ Asiam im-
petio presserant, pristinum recuperaisse principatum, Niniven vastasse, Asiam
que vniuersam præter Babylonem, in suam potestatem rede gisse.

15. Vnde pater bis caelos à Cyaxare Assyrios. 1. quando ab illo necem pater-
nam vltiscente, superati sunt, eo ferè tempore, quo Scythæ Asiam inuaserunt,
regnante apud Babylonios Nabuchodonosore ieniore. 2. quado post 28. annos
pater ex Asia Scythis, Cyaxares Niniven vastauit, cum Magnus Nabuchodo-
nosor Nabopolassaro successisset, & fortè Astyages à parente suo in imperij
confortium aditus esset. Quo respexisse videtur S. Hieronymus præfatione in
Ieremiam, dum ait. Et reuera, quantum ad historias tam Hebræas, quam Græcas
pertinet, & maximè Herodotum, legimus Niniven regnante apud Hebræos
Iosia, & Astyage rege Medorum fuisse subuersam. Ex quo intelligimus primo

Castigatur Iosephum.

Anno 24. Nabuchodonosoris in obitibus Tobias 16. nior.

Assyrij à Cyaxare vici.

Quo modo ab Astyage Ninus, capta diu. casur.

ippi

ologia
lamenti

V

Quæst. Chron. P. 3.

rem-

13.
H. Phil

Siron
Tet. Tes

A 1
17

tempore ad Ionæ prædicationem, a cæta pœnitentia, Ninivitas venientes: postea verò in pristinis vitijs perseverantes, Dei in se provocati-
tiam. Hæc ille. Quæ sic accipi possunt, ut Ionia regnante subverti cœperit
niuita à Cyaxare, adeo ut licet Cyaxares cum Scythis per annos 12
tur: Assyrij tamen vires suas non restauraverint, sed tandem elapsis
Astyage vel pro, vel cum parente rem gerente, Magnoque Nabuchodon
re, auxiliante, Ninus evertetur.

*Eclipsis so-
lis notat
bis.* 16. Nec abs re fuerit, oculum ad eam Solis eclipsin convertere, quæ
lere prænunciata, sub Cyaxare visa est, anno 6. belli inter ipsum &
Lydium Cræsi parentem gesti. Dicitur ea Solis defectio repentina
ductione, tantum terrorem cœpijs dimicantibus iniectisse, ut à pugna
rent, pacem inirent, fœdusque nova regiarum nuptiarum adfirmare
Ariene Aliatis filia, Astyagi Cyaxaris filio nuptui data, idque apud
Cilicis, & Labinitij Babylonij, siue Nabuchodonosoris, ut patet
Magni, sed necdum imperantis. Hanc eclipsin magna solertia veterum
stri temporis Mathematici, ut præter alios latè explicat Petavius
Vbi bene notat primo, hoc (aut simile) Solis deliquium à Plinio lib. 2.
ferri quidem ad annum 4. Olymp. 48. Urbis verò 170. eos tamen
nisi ex parte inter se congruere: siquidem desinente isto anno 4. Olymp.
iniit annus Urbis 170. ut nostræ tabulæ ostendunt. Quo tempore
tuo Cyaxare regnabat Astyages. Notat secundò, vitium irrepositum
Chronicon ad Olymp. 48. & 49. vbi prius Solis defectio, deinde
Aliatten & Cyaxarem diuerso anno signantur, cum tamen eclipsin
nam diremerit.

*Quoto an-
no ante
Christum
acciderit.* 17. Omisissis autem cæteris, quæ accuratè ex varijs authoribus refer-
minat ibidem Petavius, probabilis mihi videtur ipsius calculatio, quæ
larem defectum reuocat ad annum ante æram Christi 597. Iulij
anni 4. Olymp. 45. Tunc enim & Cyaxares Medis, & Aliattes Lydijs
Cyaxari successit Astyages post triennium, anno ante Chr. 594.
35. ante primordia Cyri.

*Caluissus
resutat.* 18. Caluissus in prima editione hanc eclipsin notat, sub initio
lymp. 43. die 30 Iulij, feria 4. fluente anno ante Christi epocham 601.
editione deterius calculos reposuit, dum eodem anno, quo vltima
defectio, ait æram Olympiadem 43. Iulij 26. feria 7. Nam in
quamlibet Olympiadem semper incidere in cyclum Solis, vel 2. vel
14. vel 18. vel 22. vel 26. Ista vero eclipsin facta est corrente cyclo Solis
itaque præcedenti Olympias 43. celebrata est cyclo Solis 28. quo
in feriam 6. incurrit, anno ante Christum 608.

19. Ex hac porro eclipsi solum colligimus circa hæc tempora, Cyaxarem
 fortasse, & cladem, quam teste Herodoto idem Cyaxares ante Scytharum in
 Asiam irruptionem Assyrijs intulit, potuisse à iuniore Tobia inaudiri, quamvis
 vix illius Periodus 99. annis circumscripta fuerit,

*Quando
 Cyaxares
 floruit.*

20. Quod autem nostra hæc tempestate, annus quo Sardanapalus interie-
 rit, non habeatur compertus; mirum non est, cum ante tot sæcula visus fuerit
 Antiochæ dabitare, num reuera casus ille, qui de Sardanapalo memoratur,
 præquam contigerit. Sic enim de eo scripsit 5. Polit. 10. *Videns quidem Sardanapa-
 lus inter mulieres pensa diuidentem; si modo hæc fabula vera fuit. Et si non in illo, attamen
 in alio verum esset.*

*De Sarda-
 napalo à Sa-
 bitanis A-
 ristoteles.*

21. Denique, ut quæ hætenus late disputata sunt, in pauca conferam;
 Revertor primo, fieri potuisse ut Tobias iunior ante suum obitum audiret
 eam victoriam, quam Cyaxares de Assyrijs tetulit sub Iosia ante irruptio-
 nem Scytharum in Asiam, quamvis ipse Tobias non nisi annos 99. vixerit, &
 hæc victoriam dici posse interitum Niniues inchoatè, ut aduertit Cornelius
 Nibum 2. & iam dicebam num. 15. Itaque probabile est, quod Serarius, Salia-
 nus, Petavius docent, videri Tobiam istum, biennio ante captiuitatem 10. tri-
 tuum sive anno 4. Ezechie natum; obijisse circa annum Iosie 16. aut 17. putant
 Serarius & Salianus. Sic natalis huius Tobie mihi incidere circa annum 726.
 ante eam Christi, obitus circa 627. Petavius eum natum arbitratur anno Pe-
 riodi Iulianæ 3991. qui fuit ante Christum 723. mortuum anno Periodi 4092.
 tempore ante Christum 622. Opinor secundo etiam probabile esse 99. annos tex-
 tum Latino collectos supputari, à nuptijs Tobie, quas celebraverit annos 28. na-
 tus, & audire potuisse interitum Niniues, non tantum inceptum, sed etiam
 completum ante annum octauum Sedecie. Qua ratione textus Latinus cum
 Græco, salua vtriusque veritate conciliatur. Sed tunc ortum Tobie re-
 ferrem ad annum circiter 730. mortem ad 603. Vtra harum o-
 pinionum alteri præferenda sit, Lectoris iudicio
 relinquo.

*Chrono-
 taxie vite
 iunioris
 Tobie.*

Vide quæstiones in Prophetiam Ione.

ippi

ologia
 tamenti

V